

Man har tillige benyttet anledningen til at foretage redaktionelle og sproglige forenklinger.

For at få et skøn over de økonomiske konsekvenser af den foreslåede ordning er den blevet prøvet på boligsikringsmodtagerne i Aalborg kommune.

Resultatet heraf er blevet, at en gennemførelse af forslaget for de nuværende boligsikringsmodtagere i Aalborg vil betyde en stigning i boligsikringsudbetalingen på ca. 12 1/2 pct. Der er ikke her taget hensyn til udgifterne ved en eventuel overgangsordning for de boligsikringsmodtagere, som vil få mindre i boligsikring ved overgangen til de nye regler.

Et skøn om det offentlige merudgifter ved gennemførelse af forslaget er behæftet med betydelig usikkerhed, dels på grund af den tvivl, der kan være, om Aalborgmaterialet er repræsentativt for hele landet, dels som følge af usikkerhed med hensyn til, hvor mange nye boligsikringsmodtagere de ændrede regler vil drage ind i ordningen.

Ved skønnet om merudgifterne må også tages hensyn til de øgede udgifter, der vil blive følgen af i moderniseringstilfælde at give adgang til boligsikring efter de såkaldte saneringsboligsikringsregler. Også her er det vanskeligt at vurdere antallet af mulige nye boligsikringsmodtagere og dermed skønne om udgifternes omfang.

Selv om der regnes med merudgifter til en overgangsordning for de boligsikringsmodtagere, der vil miste boligsikring ved den nye ordning, synes det ret sikkert, at de samlede merudgifter ved nye lovregler efter de skitserede retningslinier vil kunne holdes inden for en ramme på 75 mill. kr. årligt, hvoraf staten skal afholde de 30 mill. kr.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Stk. 1 svarer til lovens § 1, stk. 1.

Stk. 2 svarer til lovens § 5, stk. 3.

Til § 2.

Bestemmelsen svarer til lovens § 5, stk. 1, nr. 2 og nr. 3.

Til § 3.

§ 3 omhandler den situation, at lejligheden er for lille, jfr. lovens § 5, stk. 1, nr. 1.

Lejligheden er *for lille*, når den beboes af mere end 2 personer pr. værelse. Denne regel foreslås opretholdt, således at virkningen fortsat er, at der som udgangspunkt ikke kan ydes boligsikring, men

fastsat med en mulighed for, at kommunen kan dispensere. Efter loven kan kommunen dispensere, hvis særlige omstændigheder taler herfor, og kommunen ikke kan anvise boligtageren anden passende lejlighed. Sidstnævnte bestemmelse kan i enkelte tilfælde virke urimeligt, og det foreslås, at betingelsen slettes.

Til § 4.

§ 4, stk. 1, svarer til den gældende lovs § 4, stk. 1, 1. pkt. Ved det ændrede ordvalg er det understreget, at boligsikringen beregnes af den leje, som lejeren betaler. Heraf kan man modsætningsvis slutte, at lejere, der ikke betaler leje efter indbyrdes aftale herom, ikke har krav på boligsikring.

Stk. 2 svarer ganske til den gældende lovs § 4, stk. 1, 2. pkt.

Stk. 3 svarer til lovens § 4, stk. 1, 3.-5. pkt.

Stk. 4 er nyt. Efter ændringen af § 44 i lov om leje i 1975 er det alene tilladt at medtage brændseludgifter på varmeregnskabet, når udlejer leverer varme. Bestemmelsen gælder imidlertid kun forholdet mellem lejer og udlejer og ikke forholdet til en eventuel 3. mand - f. eks. et el-, gas- eller fjernvarmeværk. Der er for sådanne leverandører heller ikke pligt til på varmeregnskabet at specificere brændselsforbrugets andel af de samlede opvarmningsudgifter.

For så vidt angår fjernvarmelevering, har boligministeriet haft oplysninger om fjernvarmeværkerne gennemsnitlige brændseludgifter, sammenholdt med de totale opvarmningsudgifter, og på denne baggrund har boligministeriet i cirkulære af 16. september 1975 meddelt, at lejen inden boligsikringens beregning kunne forhøjes med 1/3 af lejlighedens samlede udgifter til opvarmning.

En tilsvarende regel har ikke været gældende for beregning af boligsikring i lejligheder, der opvarmes med el eller gas. For nu at ligestille alle boligsikringsmodtagere uanset deres lejligheds opvarmningsform foreslås det, at lejen forhøjes med 5 pct. af udgiften til opvarmning, såfremt lejeren fuldtud betaler denne udgift.

Stk. 5 svarer til lovens § 4, stk. 3.

Stk. 6 svarer til lovens § 4, stk. 2.

Når lejligheden er for stor, d.v.s. har mere end 1 værelse mere, end der er husstandsmedlemmer, ser man ved boligsikringsberegningen bort fra lejen for det eller de overskydende værelser i forhold til lejen som helhed.

I loven om boligydelse bruger man den fremgangsmåde at forhøje grænsebeløbet. Dette forhøjes med 1/3, når der er 1 værelse ekstra, og med